

Economics and Management

співпраці з організаціями громадського суспільства однією з основних вимог до неурядових організацій є інформаційна підтримка діяльності та досягнень Ради Європи.

Говорячи про інформаційну підтримку діяльності владних інституцій, варто пам'ятати, що будь-яка інформаційна кампанія передбачає пошук ефективних каналів передачі інформації та має на меті вплив на якусь цільову аудиторію.

У цьому аспекті варто звернути увагу на те, що громадські організації для урядових інституцій можуть бути водночас і ефективним каналом передачі інформації на широкий загал населення, і кінцевим одержувачем головного повідомлення кампанії, тобто складати певний сегмент цільової аудиторії.

Література:

1. Kettler P. Roberto, 1989: 242
2. Canada. Public Service 2000: The Renewal of the Public Service of Canada., p. 91.
3. Privy Council Office (Draft Consultation Guidelines for Managers in the Federal Public Service, 1991).
4. Saskatchewan. Saskatchewan Environment and Resource Management, Public Involvement Policy Framework and Guidelines, Part 4, Appendix 1: Public Involvement in Saskatchewan, A Guide for the Public Service 1994.
5. Ontario. Ministry of Environment and, Public Consultation Guide 2003.
6. National Round Table on the Environment and Economy, Building Consensus for a Sustainable Future, Guiding Principle (The Canadian Round Tables, 1993).

CRISIS MANAGEMENT IN THEORY OF PUBLIC ADMINISTRATION

O. Rudenko, Dr. in Public Administration

National University of Ostroh Academy, Ukraine

D. Viter, Dr. in Philosophy

Dniprodzerzhynsk State Technical University, Ukraine

Main principles of strategic public administration in terms of crisis forming considered; especially attention focused on the aspect of the anti-crisis management effectiveness from point of view the necessity adopting of it for public administration and state regulation of economic.

Keywords: *anti-crisis management, crisis, economic, public administration, strategy, strategic public administration.*

Usually a crisis is understood as the limiting exacerbation of contradictions in social and economic life of society and the state, which threatens their viability given the challenges of the external and internal environment. Any crisis of a some social life sphere are not separate and is systemic, that indicating the determination of it by the other social life spheres, as well as the direct impact of the crisis that has developed into one system to another. Given this the common causes of social and economic crises are dividing as the objective which associated with the cyclical nature of economic development and the requirements from the modernization and restructuring of social and economic life, and subjective, which have a direct relationship with lack of effectiveness management, the incorrect and wrong management decisions that do not take into account the objective conditions of social and economic development of the state.

The importance of the social and economic development regulation by the public administration in a crisis draws attention to the division of it as internal and external. From the viewpoint of effectiveness public administration in the crisis, and to prevent their occurrence, the main priorities of internal and external state policy should take into account the fact that the external crisis in the socio-economic sphere associated with trends and strategic directions of macroeconomic development. Therefore, the main priorities of internal and external state policy should be based on an analysis of trends in the world economy development, the situation on competition in the world market, and the state of the political situation in the country itself, because the lack of political stability creates favorable conditions for worsening the socio-economic crisis in the state, creating favorable field of non-manageable and non-adjustability for the processes of economic expansion from other countries.

In this case it is advisable to draw weight that external crises, or crises which caused by external influences, reinforced by the existing conditions for the development of internal crisis or by the ongoing crisis which is in the state and society. Socio-economic development, which depends on the respective infrastructure, in modern terms is subject to significant influence non-effectiveness economic activity, the subjects of which rely on a strategy that is associated with high commercial risks as a result of targeting to risky marketing strategies that are often neglected by the objective trends and the state of competition in the domestic and foreign markets. The presence of internal conflicts, problems in the sphere of productive forces distribution and production organization, inadequate state regulation of this area, reckless or absence of the policy in the innovation and investment policies field, inadequate mechanisms of these areas state regulation are significant causes of the social and economic crises emergence and development.

In fact, according to the structure of relations in the socio-economic system we can distinguish certain groups of economic, social, organizational and technological crises. For developing of public administration strategy in terms of socio-economic crisis important understanding that economic crises reflect the sharp contradictions which existing in the state economy or in the economic status of the economic operators individual subject, the social crisis in this context revealed in a collision of the interests of different social groups that usually belong to opposing parties.

The consequences of the crisis in social and economic spheres revealed decrease in all indicators of economic effectiveness, rising costs of production and sale of products and services, price increases, that necessitates an correction the adjustment of state monetary policy based on inflation expectations and inflation rising. Added to this is the development of conflict between interests and degree of their satisfaction on the level of social groups and individuals, which is one of the important factors of social conflicts in society, especially in terms of society polarization and stratification. In view of this, the public administration system should focus not only on anti-crisis management, implementing the mechanisms of anti-crisis management be socio-economic development, but on crisis prevention through implementation of the predictive function that allows time to identify the ways for crisis situation solution if they cannot be escape.

This imposes certain requirements for the process of adoption and implementation of public administration decisions, the methodology of develop of it, that aimed at developing a crisis development system, which includes not avoid the crisis (or complete lack of it), but the presence of controlled crisis as a basis for the effective functioning of the self-directed mechanisms which to ensure the realization of the interests, priorities and expectations of the individual, state and society in aspect of their successful development. At the heart of state strategic priorities and strategy of society development are contained goals and interests of the people, but considering the typological

characteristics of crisis, anti-crisis management in the socio-economic sphere is aimed at large scale, widespread problem field, the highest urgency of significant scope e.c.t. And if the state policy for overcome the crisis in the administration should be guided to the consideration of the social and economic crisis systemic nature, the impact of the state should not occur on one factor, but on the whole their set, that providing increased efficiency such a separate of the economy sector as economic system as a whole.

On the other hand, the crisis in its essence and nature is not only negative but also positive potential that is revealed in the options for upgrading and rehabilitation of economic infrastructure in order to prevent the possibility of new crisis and optimization of the national economy to external and internal challenges, to ensure adequacy of its to the trends of the global economy development and flexibility in responding to changes that occur in it. In this aspect is particularly important the mechanisms for anti-crisis management of the state on the basis of which creates the opportunity to obtain the required degree of handling crises and their effects on the choice of a ways out of crises itself, mitigate crises and to develop a specific sequence of actions that implemented in the public-administrative solutions and associated with major strategic orientations and directions of the state and society development.

The basic mechanisms of state regulation of crisis situation in the socio-economic field include state regulation of the economy rehabilitation process when the state sets certain standards (norms of rehabilitation) for the subjects of economic activity that are the hallmarks of bankruptcy and affect the management in the economy sphere. Along with the norm of rehabilitation, this mechanism also provides the control of the state side for financial flows and orderly competitive economic sector. Since the set of these elements are setting for the whole system of the national economy is important to divide the regulatory framework rehabilitation for norms which apply to the subjects of economic activity in overall-marketing orientation, and special norms which governing the economical effectiveness in the targeted spheres of public administration in economic, which include social area, structural reorganization and formation of inter-regional relations.

In this respect, it is advisable to pay attention to the possibility of constructing a model of public administration by the sanitation transitive economy process, aimed at minimizing of the possible crises effects. Such model should include the mechanisms for prevention of cyclical economic development, mechanisms of economic growth and structural reorganization, mechanisms of ensure social development and the mechanisms of inter-regional relationships forming that develop on the basis of general and special norms of sanitation. In this case sanitation of the economy in a crisis involves determining complex issues of public administration and general problems to be solved which it is directed, connected primarily with social conditions and social situation in the country, which regulation requires massive financial costs, underscoring need in the effectiveness public administration by the financial sanitation and use the elements of anti-crisis management in making the strategy of state regulation by the social and economic development in crisis situation. In fact, it comes to strategic anti-crisis management, whose main task is, along with developing effective in terms of possible risk implications public-administration decisions, development of anti-crisis strategies and then transformation of them into strategic factors of sustainable development of all public life spheres. The result of anti-crisis management in public regulation of social and economic development must be a reduction of negative impact of the crisis in this sphere, reduction of duration out of the crisis and support the adaptive capacity of socio-economic systems, along with a priority to stabilization. Such strategy should be aimed at determining the most appropriate and effective complex of the social and economic development state regulation mechanisms in the crisis. In this case, the requirements of the adequacy and effectiveness due to the fact that in the need for state regulation of social and economic development of the main tasks of the public strategic administration is the ability to respond flexibly to changes in the basic objectives, directions, priorities, taking place during the crisis, and the corresponding reorganization of government for the effective coordination of efforts to overcome the crisis at the state and society level.

Conceptually strategic public administration is based on the prediction of possible transformations in the political and economic fields, intensity and content of science and technology, nature and conditions of possible crises in different time perspective, efficiency of anti-crisis management, its tools and mechanisms, the effectiveness of the public administration and mechanisms of control the process of anti-crisis management e.c.t. Based on this understanding of the strategic public administration contest meaning and taking into account the need for state regulation of social and economic development in times of crisis, it becomes really main to definition as the content of the strategic public administration process realization the activities which related to strategic planning and making plans for anti-crisis measures that rely on government agencies and local governments.

УДК 007:304:001

ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ РЕФОРМУВАННЯ КОМУНАЛЬНОЇ ПРЕСИ В УКРАЇНІ (2013-2015 РР.) / THE ECONOMIC ASPECTS OF REFORMING MUNICIPAL PRINT MEDIA IN UKRAINE: 2013-2015

Бухтатий О., канд. наук з держ. упр.

Національна академія державного управління при Президентові України, Україна

Штурхецький С., канд. наук з держ. упр.

Національний університет «Острозька академія», Україна

Учасники конференції

У статті досліджуються проблемні питання діяльності комунальних друкованих засобів масової інформації в Україні та аналізуються основні аспекти їх реформування з урахуванням фінансово-економічних показників за 2013-2014 роки. Зроблено висновок про реальний стан готовності редакцій до реформування, підготовлено рекомендації та здійснено прогноз щодо його успішності.

Ключові слова: комунальний друкований засіб масової інформації, місцева (районна) преса, редакція комунального друкованого засобу масової інформації, державна підтримка преси, насиченість тиражу, дотація, державна підтримка преси.

The article examines topical issues of municipal print media activities in Ukraine and analyzes key aspects of its reforming with account of financial and economic indicators as of 2013-2014. Actual situation of readiness of the editorial staff for reforming concluded, recommendations prepared and forecast on its success made.

Keywords: municipal print media, local (regional) press, editorial staff of municipal print media, state support of the print media, saturation of circulation, subvention.

Постановка проблеми. Закон України «Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації» набув чинності 1 січня 2016 року. Згідно із цим Законом впродовж трьох років органи державної влади та органи місцевого самоврядування зобов'язані вийти зі складу співзасновників друкованих періодичних видань.

Реформування комунальних ЗМІ, створених свого часу (на більшій території України – ще в 20-30 х роках минулого століття) в кожній адміністративній одиниці як засоби ідеологічної обробки населення, є завданням не лише внутрішньополітичним, але і має зовнішньополітичне значення. Так, наприклад, у Річній національній програмі співробітництва Україна - НАТО на 2015 рік, затвердженій Указом Президента України від 23 квітня 2015 року № 238 визначено, що «неухильне дотримання принципів свободи слова, відкритості діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, недопущення цензури, невмотивованого законодавством втручання у діяльність засобів масової інформації та перешкоджання професійній діяльності журналістів є пріоритетними напрямками державної інформаційної політики та встановлено, що середньостроковою ціллю є, зокрема, реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації [11].

Метою нашого дослідження є визначення реального стану економічного розвитку комунальних друкованих засобів масової інформації в Україні на етапі перед початком їх подальшого реформування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить про недостатній науковий інтерес та несприйняття в державному апараті, органах місцевого самоврядування, навіть громадських активістів та науковців важливості і місця проблеми реформування комунальної преси в процесах демократизації вітчизняної державно-управлінської системи.

На нашу думку, шлях щодо досягнення поставленої мети пролягає перш за все у виокремленні невирішених частин загальної проблеми, яка полягає у хибному розумінні як управлінцями, так і науковцями функції місцевої преси та її політико-економічного зв'язку з системою центральних та місцевих органів державної влади. При цьому економічні аспекти реформи висвітлюються як в дослідженнях, так і спеціалізованих публікаціях надзвичайно рідко.

Виклад основного матеріалу дослідження. Зазначимо, що нормативно-правову базу діяльності друкованих ЗМІ в Україні складають спеціальні Закони України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», «Про державну підтримку засобів масової інформації і соціальний захист журналістів», «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади і органів місцевого самоврядування засобами масової інформації в Україні», «Про місцеве самоврядування», постанови Кабінету Міністрів України та інші акти. Більшість з них були розроблені у 90-х роках минулого сторіччя та несуть в собі відбиток парадигми пострадянської управлінської системи та не відповідають європейським стандартам у сфері медіа.

Між тим, ринок преси в Україні переживає не кращі часи. Вважаємо за доцільне відзначити, що на сьогодні система статистичних спостережень за станом розвитку галузі друкованих засобів масової інформації не задовольняє наявні потреби та не створює об'єктивної картини для можливостей запровадження аналізу, моніторингу та заходів реагування відповідних державних органів на кризові ситуації.

Звітні дані Державної служби статистики формуються на основі інформації Державної наукової установи «Книжкова палата України імені Івана Федорова», яка, в свою чергу, збирає її за методикою, сформованою ще у 90-х роках минулого сторіччя. Ця методика більш-менш відображає кількісні показники (кількість видань, разовий тираж, кількість номерів, мова видання, сфера розповсюдження тощо), але абсолютно не відображає фінансово-економічну ситуацію.

Якщо проаналізувати навіть ті дані, якими оперує державна статистика, то за даними Державного наукового підприємства «Книжкова палата України імені Івана Федорова» в Україні кількість газет постійно зменшується. Так, у станом на жовтень 2015 року видавалося всього 1613 газет (у 2013 р. – 2237). У той час за інформацією Державного комітету телебачення і радіомовлення на сьогодні видається 555 регіональних і місцевих газет комунальної форми власності, загальний разовий наклад яких складає 2 млн. екземплярів.

Наше дослідження спирається на дані, подані відповідними структурними підрозділами обласних державних адміністрацій та узагальнених спеціалістом Національної спілки журналістів України. Зазначимо, що до 2013 року найбільш ґрунтовним дослідженням комунальної преси була так звана «Медіа-карта», яка складалася Державним комітетом телебачення і радіомовлення України у 2005-2006 роках після Помаранчевої революції. Окрім назв газет медіа-карта містила дані про майно редакцій, форму власності, середній тираж тощо. Водночас, у наступні роки цю роботу було повністю згорнуто та відновлено лише у 2013 році (Табл. 1).

Табл. 1.

Порівняльний аналіз стану розвитку комунальної преси у 2013-2014 рр.

555 комунальних друкованих видань	2014 (555 газет)		2013 (518 газет)	
	млн.грн	у відсотках	млн.грн	у відсотках
Сукупний дохід, зокрема:	344	–	287	–
– реалізація тиражів	140	40	130	48
– висвітлення діяльності органів влади	9	3	8	3
– реклами	110	33	69	24
– дотації з місцевих бюджетів	70	20	79	26
Сукупні витрати, зокрема:	324	–	269	–
– заробітна плата та нарахування на неї	184	57	155	59
– видавничі витрати	98	30	82	31
– податки та збори	24	7	18	7
– «Укрпошта»	18	6	14	6
Кількість прибуткових видань	407	73,6	161	31
Кількість газет, які не отримують дотацію	127	22	108	21
Середній разовий тираж	3 609	83% до 2013 року	4 344	
Середня вартість передплати на 2014 рік, грн	98	114% до 2013 року	86	

Насамперед потрібно відзначити, що в різних регіонах співвідношення між кількістю збиткових і прибуткових комунальних видань розподіляється нерівномірно. Причиною цього може служити як особливості взаємовідносин з органами влади, що істотно впливає на рівень бюджетних дотацій, так і особливості редакційної політики; маркетингової діяльності редакцій; демографічних особливостей тощо.

Сукупний прибуток комунальних видань у 2014 році склав 19,3 млн. гривень, що становить 5,4% від розміру валового доходу. Найбільший сумарний прибуток отримали редакції в Одеській області, кількість і відсоток яких також найбільша в Україні (Табл. 2). Зазначимо, що у цій області розмір прибутку складає понад 10% від валових доходів, що вдвічі перевищує середній показник по Україні.

Характерно, що з усіх областей тільки в одній (Рівненській) за результатами 2014 року показано сумарний збиток від редакційної діяльності, який також є досить несуттєвим (-57,5 тис. грн.). Водночас, навіть у цій області діє 13 прибуткових газет, що становить майже 70 % від загалу. Цікавим є й той аспект, що з сумарним позитивним результатом завершили фінансовий рік навіть видання з Донецької та Луганської областей, де практично увесь 2014 рік відбувалися бойові дії.

Табл. 2.

Показники діяльності прибуткових комунальних видань у розрізі по областях

Назва області	Розмір прибутку, тис. грн.	Кількість прибуткових редакцій	Відсоток прибуткових редакцій	Середній розмір прибутку, тис. грн.
Одеська	3 411,7	28	93,3	126,4
Дніпропетровська	480,3	26	78,8	18,47
Чернігівська	1 569,7	24	92,3	65,4
Черкаська	330,0	22	95,7	15
Житомирська	886,7	23	88,5	40,3
Вінницька	1 587,9	25	71,4	72,2
Полтавська	519,6	20	66,7	25,6
Київська	2 081	20	62,5	109,5
Кіровоградська	145,7	20	76,9	8,09
Хмельницька	623,0	20	80,0	34,6
Тернопільська	759,3	16	88,9	47,5
Харківська	594,7	19	67,9	37,2
Сумська	674,5	15	71,4	48,2
Запорізька	826,6	13	72,2	63,6
Івано-Франківська	667,4	13	68,4	51,3
Волинська	831,7	15	78,9	63,9
Херсонська	511,1	16	76,2	39,3
Миколаївська	696,8	14	60,9	58,07
Львівська	563,9	11	47,8	51,2
Чернівецька	403,0	11	78,6	40,3
Луганська	56,4	8	53,3	7,05
Закарпатська	302,3	9	64,2	43,1
Донецька	696,3	6	40,0	116
Рівненська	-57,5	13	68,4	-
Всього:	19295,14	407		

Ми усвідомлюємо, що такі позитивні результати швидше за все є наслідком того, що у 2014 році проходило дві передвиборні кампанії (парламентські та президентські перегони). Але з іншого боку, у минулому році вартість паперу газетного та поліграфічних матеріалів зростає майже втричі (співмірно до девальвації національної валюти), що практично нівелювали «здобутки» від передвиборної рекламної діяльності.

Крім того, кількість прибуткових чи збиткових видань ще не доказ реального відображення економічної ситуації.

По-перше, більшість керівників свідомо намагаються «приховати» прибуток з метою уникнення оподаткування.

По-друге, логіка існуючої системи дотаційної підтримки вимагає збитковості редакцій, адже в іншому випадку вони можуть бути позбавлені цієї форми державної підтримки.

Проблема існуючого механізму дотацій друкованих засобів масової інформації може стати окремою темою розвідки щодо взаємодії держави та медіа.

Зазначимо, що сучасні дослідники цього питання досить позитивно ставляться до самої ідеї державної підтримки місцевих ЗМІ. Так, у Рекомендації Ради Європи № R (99)1 «Заходи, що сприяють плюралізму в ЗМІ» регламентується право держав-членів щодо здійснення державної підтримки друкованих засобів масової інформації на місцевому рівні з метою сприяння плюралізму й різноманітності засобів масової інформації [15, с. 59].

Світова практика свідчить, що державна підтримка ЗМІ не є унікальним явищем, притаманним виключно авторитарним державам. На сучасному етапі виокремлюють такі форми державного протекціонізму щодо підтримки газет:

- спеціальні державні програми щодо підтримки;
- бюджетні субсидії;
- регулювання ринку, контроль за власністю, антимонопольні заходи;
- розміщення державного замовлення.

Українське законодавство про пресу визначає, що «держава гарантує економічну самостійність та забезпечує економічну підтримку діяльності друкованих засобів масової інформації, запобігає зловживанню монопольним становищем на ринку з боку видавців і розповсюджувачів друкованої продукції. Заходи, спрямовані на забезпечення економічної підтримки діяльності друкованих засобів масової інформації, визначаються Кабінетом Міністрів України» [9].

Загалом, моралізаторські заяви про «право місцевої громади на отримання інформації» є популістськими, позбавленими здорового глузду та ґрунтуються на нерозумінні природи функцій місцевої преси. На нашу думку, «право місцевої громади» на власні друковані засоби масової інформації щорічно підтверджується кожним членом громади, який передплачує місцеву пресу. Адже саме друковані місцеві засоби масової інформації потрібно розглядати як особливу форму публічних акціонерних товариств, у економічній діяльності яких беруть участь їх передплатники, а не кошти громади (Рис. 1).

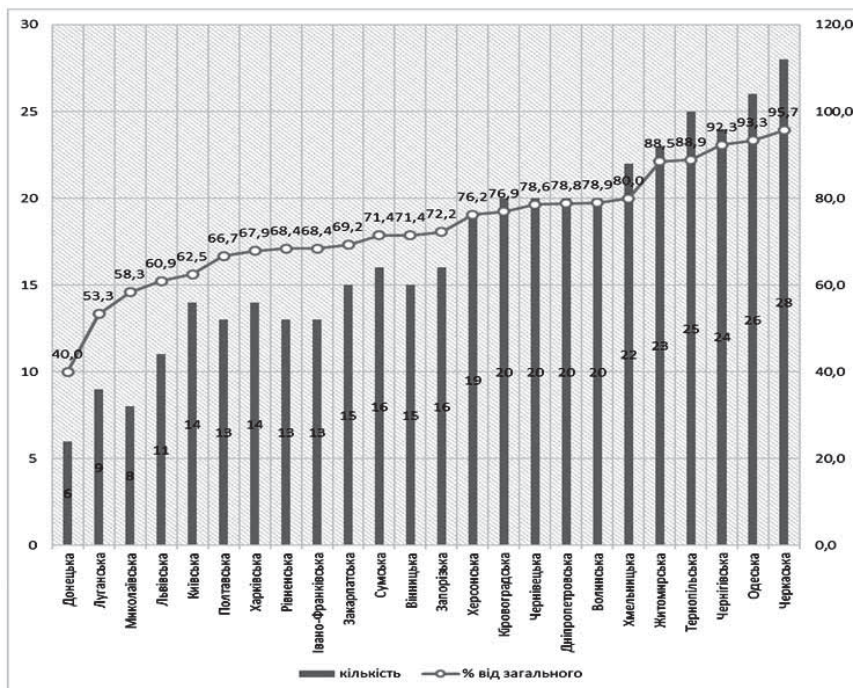

Рис. 1. Кількість прибуткових комунальних видань у розрізі по областях та кривої відсотку прибуткових від загальної кількості.

Підсумовуючи варто зазначити, що не зважаючи на фінансову фінансово-економічну кризу 2014-2015 років в Україні сформовано умови для започаткування процесу реформування комунальної преси. Зокрема, це стосується формування в Україні сектору «бездотаційних» редакцій.

Як було вже зазначено найбільший відсоток у валовий дохід редакції приносять саме надходження від реалізації тиражів. А саме від передплати – у більшій ступені, та від продажу газет у роздріб.

Останній вид економічної діяльності поступово набуває все більшого поширення, але враховуючи специфічність місцевих ринків збуту преси все ж не може зайняти домінуючу позицію, але з урахуванням особливостей діяльності підприємств зв'язку «Укрпошти», а саме – низької якості послуг з доставки преси у відділені населені пункти, а по-друге, розвиненість «супутніх» торговельних мереж (кіосків, магазинів, ринків тощо) має шанс на зростання.

Графічне зображення (Рис. 2) дає підстави дійти висновку, що зростання від реалізації тиражів здійснює позитивний вплив на рівень зростання валового доходу (під зростання).

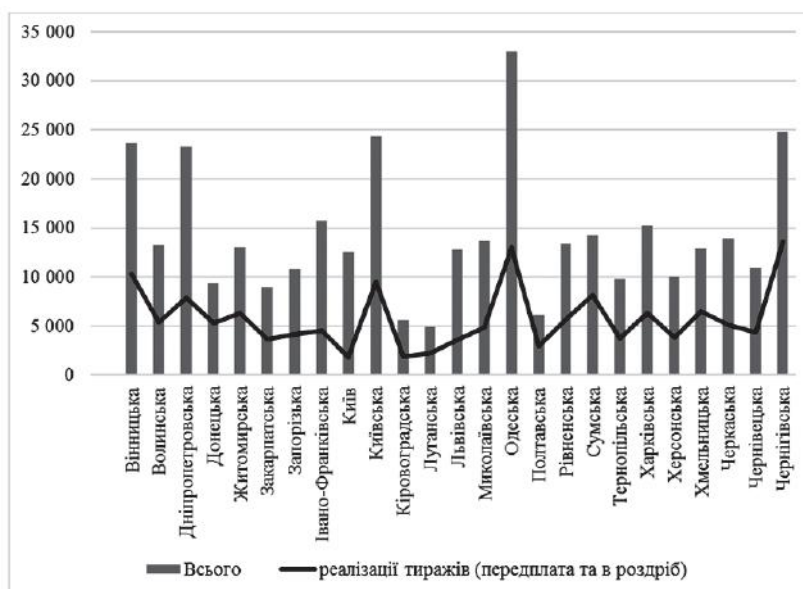

Рис. 2. Графічне зображення співвідношення валових доходів редакцій та доходів від реалізації тиражів (тис. гривень).

Співвідношення валових доходів редакцій та доходів від реалізації тиражів дає підстави зробити висновок, стосовно того, що у 2014 році як і у попередні роки саме кошти від реалізації тиражів формували ліву частку доходної частини

бюджету редакцій. Сукупні доходи від реалізації тиражів становлять 40,6% від загалу, або 144 млн. 688 тис. гривень. Для порівняння зазначимо, що дотації з бюджету є вдвічі меншими – 20,7 % від загалу.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Не зважаючи на фінансову фінансово-економічну кризу 2014-2015 років в Україні, ведення бойових дій в окремих районах, значну інфляцію, що потягнула здорожчання друку і збільшення витрат на дистрибуцію, сформовано умови для започаткування процесу реформування комунальної преси. Важливо зазначити, що й до сьогодні значна частина редакцій комунальних друкованих видань не в повній мірі використовують свій потенціал і врегулювання цієї проблеми полягає у двох взаємозалежних площинах: економічній та інформаційно-контентній.

Проведений на основі даних 2013-2014 років економічний аналіз дає підстави до вироблення низки рекомендацій. По-перше, потребують врегулювання питання щодо встановлення економічно обґрунтованої передплатної ціни на комунальну пресу, адже аналіз середньостатистичних показників свідчить про її необґрунтоване заниження. По-друге, необхідно розробити та реалізувати кожній редакції комунальної газети стратегію проведення передплатної кампанії, адже зростання доходів від передплати пропорційно відзначається на кривій валових доходів. По-третє, зважаючи на бюджетну та економічну кризу необхідно зменшити залежність від дотацій з місцевих бюджетів. Крім того, потребує докорінного реформування не тільки складова фінансово-економічних відносин, а й сфера відносин з органами влади, в результаті якої редакції повинні вийти на якісно новий рівень контенту, що, в свою чергу, матиме позитивний вплив на авторитет видання та збільшення їх тиражів.

Актуальність і нагальність для сучасного українського суспільства проблеми формування інституту незалежних засобів масової інформації визначає перспективи подальшого дослідження, які полягають у необхідності теоретико-методологічного та економічного супроводу впровадження Закону про реформування державних і комунальних засобів масової інформації, здійсненні дослідження і моніторингу діяльності «пілотних» реформованих комунальних видань, та вироблення на основі отриманих показників рекомендацій не тільки щодо подальшого реформування комунальної преси, але й розвитку всього вітчизняного ринку друкованих засобів масової інформації.

Література:

1. Багерстам Э. Свобода прессы в демократическом обществе., Эрик Багерстам; [пер. с эстон. И. Кингс]. – Тарту – Вяллингби, 1992. – 91 с.
2. Брайант Д. Основы воздействия СМИ (Fundamentals of Media Effects), Д. Брайант, С. Томпсон ; [пер. с англ. В.В. Кулебы и Я.А. Лебеденка]. – М., Вільямс, 2004. – 432 с.
3. Бухтатий О. Реформування комунальних ЗМІ: про ситуацію – мовою цифр., О. Бухтатий, В. Горобець. – Журналіст України. – № 11., 2014..
4. Галлін Деніел С. Сучасні медіасистеми: три моделі відносин ЗМІ та політики [Текст]., Деніел С. Галлін, Паоло Манчіні; [пер. з англ. О. Насика]. – К., Наука, 2008. – 320 с.
5. Кін Дж. Мас-медіа і демократія [Текст]., Джон Кін; [пер. з англ. О. Грищенко]. – К., К.І.С., 1999. – 134 с.
6. Коаліційна угода 2014 року. Верховна Рада України VIII скликання. [Електронний ресурс]., Режим доступу: http://samoromich.ua/wp-content/uploads/2014/11/Koaliciynna_uhoda_parafovana_20.11.pdf
7. Майн Х. Средства массовой информации в Федеративной Республике Германии [Текст]., Херманн Майн; [пер. с нем. Мелитта Балье, Т. Маневич]. – Rieden., Издание Коллоквиум в научном издательстве Фолькер Шпис ТОО, 1996. – 158 с.
8. Мак-Квейл Д. Теорія масової комунікації [Текст]., Деніс Мак-Квейл; [пер. з англ.. О. Возьна, Г. Сташків]. – Львів., Літопис, 2010. – 583 с.
9. Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів. Закон України від 23 вересня 1997 року № 540/97-ВР., Офіційний вісник України. – 1997., № 45 (21.11.97)., с. 4.
10. Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні. Закон України від 16 листопада 1992 року № 2782-ХІІ., Відомості Верховної Ради України., 1993., 1 (05.01.93)., ст. 1.
11. Про затвердження Річної національної програми співробітництва Україна - НАТО на 2015 рік. Указ Президента України від 23 квітня 2015 року № 238., Офіційний вісник Президента України. – 2015., 11 (06.05.2015)., ст. 759.
12. Про місцеве самоврядування в Україні. Закон України від 21 травня 1997 р. № 280 // Відомості Верховної Ради України. – 1997., № 24., ст. 170.
13. Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації. Закон України від 24 грудня 2015 року № 917-VIII., Урядовий кур'єр. – 2015., № 245.
14. Програма діяльності Кабінету Міністрів України від 9 грудня 2014 року., Урядовий кур'єр. – 2014., № 231.
15. Стандарти Ради Європи у сфері медіа. Законодавчий бюлетень. [Текст]., А. Черевко. – К., IREX U-Media, 2005. – 86 с.

MECHANISMS OF REFORMING THE EDUCATION SYSTEM IN UKRAINE

V. Sychenko, Dr. of Sciences in Public Administration, Honored Worker of Education of Ukraine
Dnipropetrovsk State Agrarian and Economic University, Ukraine

Conference participant

Analyzed the problems of reforming the education system in Ukraine. Directions and especially the development of education. Systematized the basic mechanisms of reforming the Ukrainian Education and Science today.

Keywords: education, mechanisms of reform, science, school, institution of higher education.

Throughout the period of independent Ukraine in the educational sector of the country accumulated numerous problems of systemic nature, the main of which is the decline of logistics, aging teaching staff, low salaries, reducing the social status of educators.

Also, the problems of the education system is inefficient, overly centralized and outdated system of governance and funding, growing inequality in access to quality education, the excessive commercialization of educational services, corruption and “diploma disease”, reducing the quality of education and the fall of the knowledge and skills students obsolescence methods teaching methods and so on.

The need to reform the education system is one of the main levers of civilization progress and economic development. All modern societies are in the process of transformation, as we do, because in the present circumstances goal has formulated the prospect appeal to the future. The goal should be to: the transmission of cultural values; in preparing young people to integrate into society; in leveling, reducing social inequality [1].